

15.12.2017 - 22.04.2018

EXPO

Dominique Rousseau

STILLE WATEREN

**EAUX DORMANTES
SLEEPING WATER**

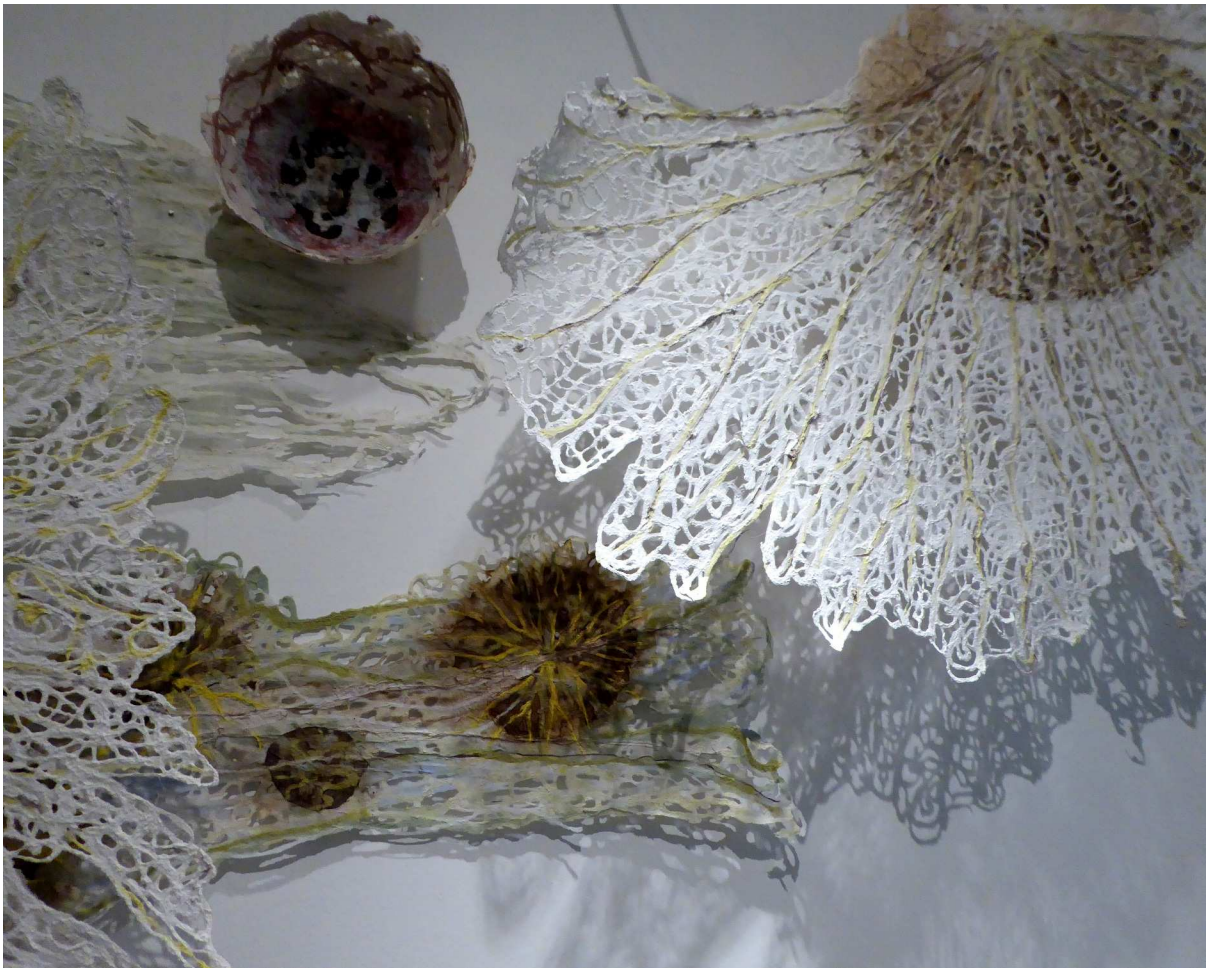

**Plantentuin
Meise**

DONJON | VAN HET KASTEEL VAN BOUCHOUT
DU CHÂTEAU DE BOUCHOUT
BOUCHOUT CASTLE

NIEUWELAAN 38 - 1860 MEISE
WWW.PLANTENTUINMEISE.BE

STILLE WATEREN

Plantaardige papierkunst

Dominique Rousseau, papierkunstenaar, stelt u voor: “Stille Wateren”.

Hij verzamelde planten in de Plantentuin en maakte er een serie papieren kunstwerken van.

“Ik monteer de opeenvolgende lagen van plantenvezels, vermengd met afdrukken en pigmenten. Ze vormen laag na laag de fossiele geologie van mijn werk. Er is een overeenkomst te zien in dit spel tussen materialiteit en immaterialiteit, tussen de verschijning van een beeld en het water dat aanvoert, onthult, verspreidt en ontbindt. Het is het water dat de vormen van de aarde tekent en beeldhouwt.”

EAUX DORMANTES

Papiers végétaux

Dominique Rousseau, artiste papier, vous présente: « Les eaux dormantes ».

A la suite d'un travail de collecte et d'empreintes dans les serres et le parc du Jardin botanique de Meise, cet artiste à composé une série de papiers qu'il réalise lui-même.

« J'assemble les couches successives de fibres mêlées d'empreintes et de pigments, qui par strates vont former la géologie fossile de mes papiers. Il y a correspondance, dans ce jeu entre matérialité et immatérialité, entre l'apparition d'une image et l'eau qui dépose, révèle, disperse, dissout. C'est l'eau qui dessine et sculpte les figures de la Terre. »

SLEEPING WATERS

Pressed plant papers

Paper artist, Dominique Rousseau, presents: "Sleeping Waters".

Based on collections and impressions of material from the greenhouses and park of the Botanic Garden Meise, this artist has created a series of works.

"I combined successive layers of mixed fibres, impressions and pigments these form the 'geological fossil strata' of my works. This creates an interplay between the material and immaterial, between the appearance of an image and the water that deposits, reveals, disperses, dissolves it. It is the water that designs and sculpts the shape of the Earth."

<http://dominiquerousseau.com/index>

“Ik voel altijd dezelfde melancholie bij stille wateren, een speciale melancholie met de kleur van een poel in een bos, een melancholie die zich niet laat wegdrücken, dromerig, langzaam, rustig.”

**Gaston Bachelard,
L'Eau et les rêves, een essay over de verbeelding van de materie.**

“Je retrouve toujours la même mélancolie devant les eaux dormantes, une mélancolie très spéciale qui a la couleur d'une mare dans une forêt humide, une mélancolie sans oppression, songeuse, lente, calme.”

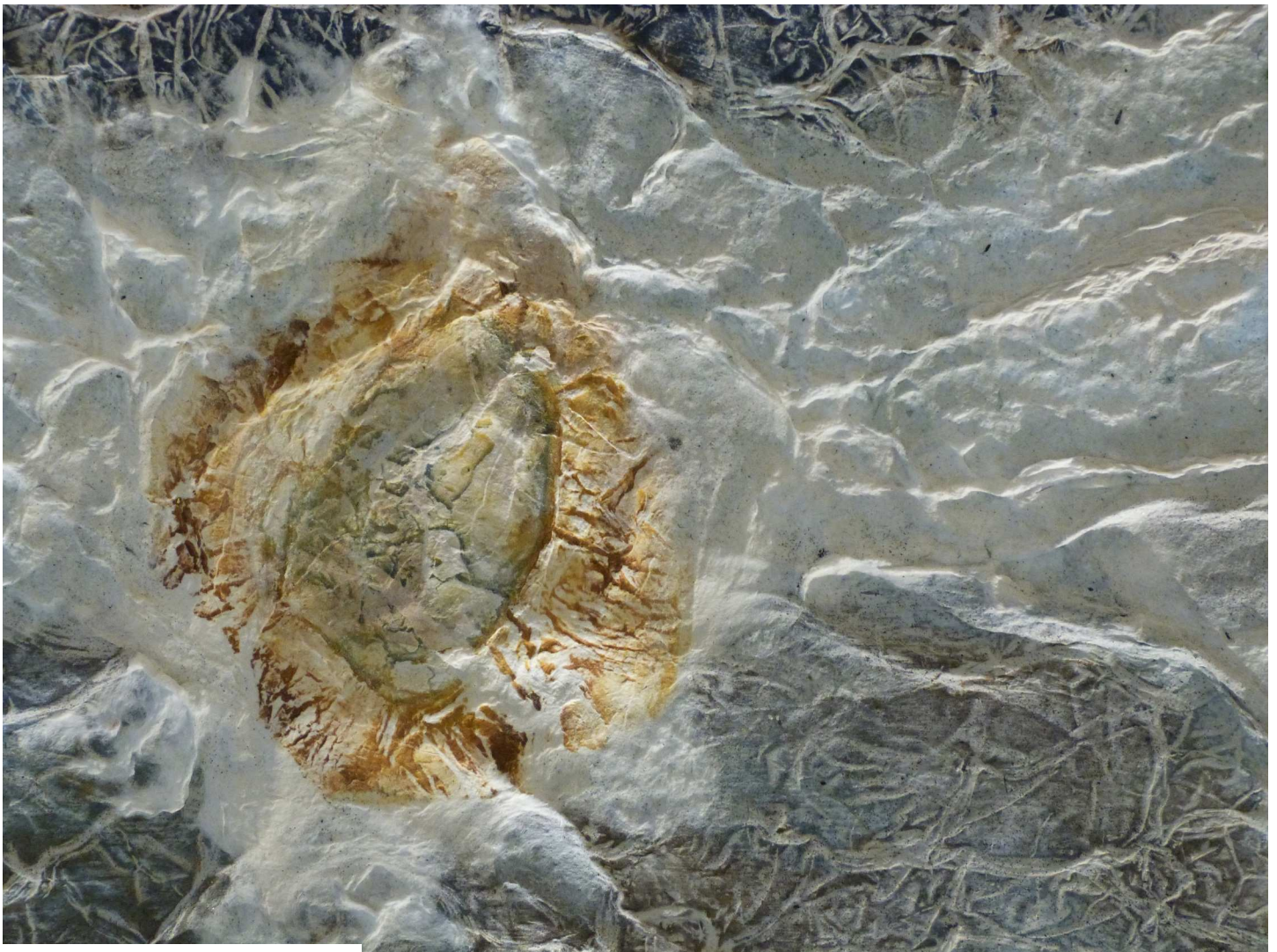
Gaston Bachelard ,
L'Eau et les rêves, essai sur l'imagination de la matière.

“I always experience the same melancholy in the presence of still water, a very special melancholy resembles a pond in a damp forest, a melancholy that is not oppressive but dreamy, slow, calm.”

Gaston Bachelard,
Water and Dreams: An Essay on the Imagination of Matter.

古池や
蛙飛びこむ
水の音

furu ike ya
kawazu tobikomu
mizu no oto

Een oud meer
Een kikker springt
Het geluid van water

un vieil étang
une grenouille plonge
le bruit de l'eau

an old lake
a frog leaps
the sound of water

芭蕉 BASHÔ

“Het oude stinkende moeras
waarin op elk moment de lotus kan bloeien.”

« Le vieux marécage nauséabond dans lequel,
à tout moment, pouvait s'épanouir le lotus. »

“The old foul swamp,
where the lotus may bloom at any moment.”

Kenneth White - Dérives

Naja en Jaci

Sommige oude Guarani sjamanen kennen nog de geschiedenis van de reuzenwaterlelie.

Heel lang geleden daalde Jaci, de maangod, elke nacht naar de aarde af. Op een dag zag een prachtige vrouw, Naja, de god Jaci en werd meteen verliefd.

De oude mensen in het dorp waarschuwden haar voor het gevaar, maar Naia luisterde alleen maar naar haar hart. Ze verliet het dorp en volgde Jace, lopend door velden, over heuvels en door het bos.

Toen kwam ze aan bij de oever van een meer. Het kalme water glansde en in de weerspiegeling zag Naja, Jaci, de maangod. Ze wilde hem vastpakken, viel in het water en verdronk. Jaci, getroffen door haar schoonheid, veranderde haar in een ster. Uit het licht van de ster werd de reuzenwaterlelie geboren.

Naia et Jaci

Certains vieux chamans Guarani ont encore en mémoire l'histoire du nénuphar géant.

Il y a très longtemps, Jaci la Lune était un dieu qui descendait sur terre à la nuit tombée.

Un jour, la belle Naia vit Jaci et tomba amoureuse.

Les anciens l'avertirent du danger, mais Naia n'écoutait que son cœur. Elle partit, courant à travers les collines et la forêt, à la poursuite de Jaci. Arrivée au bord d'un lac aux eaux calmes, elle vit le reflet de Jaci et voulant l'attraper, se noya.

Jaci, émerveillé par sa beauté, la transforma en étoile, et de sa lumière naquit la fleur du nénuphar géant.

Naiá and Jaci

Some elderly Guarani shamans still remember the story of the giant water lily.

Long ago, Jaci, the god of the moon, came down to the Earth after nightfall.

One day, the beautiful Naiá saw Jaci and fell in love.

The elders warned her of the danger, but Naiá only listened to her heart. She set off, running through the hills and the forest in pursuit of Jaci.

Arriving at the edge of a calm lake she saw Jaci's reflection, and wanting to catch him, she dove in and drowned.

Jaci awed by her beauty turned her into a star, and the giant water lily was born from her light.

Het begint allemaal met een aanraking, een streling.

De bron van mijn kunstwerken is de dialoog met de natuur waarbij ik de structuur van de schors, de lijnen van een schild of schaal, het patroon van een blad wil vastleggen. Ik wil de herinnering aan de oppervlakte van dingen integreren met andere levensvormen en ze laten spreken.

Tout commence par un contact, une caresse.

Il y a ce dialogue avec la nature à l'origine de la création de mes papiers. Capter la structure d'une écorce, les lignes d'une carapace, la trame d'une feuille. Je cherche à intégrer la mémoire de la surface des choses, des formes du vivant et lui donner la parole.

It begins with a touch, a caress.

A dialogue with nature is the source for my creations.

To capture the structure of bark, the lines of a carapace, the outline of a leaf. I seek to integrate the memory of the surface of things and living forms, giving them a voice.

Deze hele oude boom droomt ervan een vlinder te zijn. Het is de Kaapse broodboom en hij is meer dan 400 jaar oud. Als je kijkt naar het oppervlak van de cocon, zie je duidelijk het reliëf van de schors. Deze hele oude boom in een plantenkoip maakte lang geleden een verre reis over zee. Toen ik hem ontmoette, groeide hij rustig in een van de kassen van Plantentuin Meise. Onlangs vloog hij van de ene serre naar een andere. En hij droomde dat hij een dagvlinder was. Dit alles laat zien dat het verschil tussen plant en dier maar zo dun is als de fijnste vezel van de moerbeibast.

C'est un très vieil arbre qui rêve d'être papillon. Il a dans les 400 ans, c'est un arbre à pain du cap. Si on regarde la surface du cocon, on voit bien le relief d'une écorce.

Ce très vieil arbre en pot qui a fait un long voyage sur les mers il y a longtemps, continuait à pousser tranquillement dans une des serres du Jardin botanique de Meise lorsque je l'ai rencontré. Récemment il s'est envolé d'une serre à l'autre en rêvant qu'il était papillon.

Tout cela démontre bien qu'il y a peu d'espace entre végétal et animal, juste l'infime finesse d'une fibre de kozo.

It is a very old tree that dreams of being a butterfly. A 400 years old Cape cycad. If we look closely at the surface of the 'cocoon', we can see a bark design.

This very old potted tree, which journeyed across the seas a long time ago, continues to quietly thrive in the greenhouses of the Botanic Garden Meise where I encountered it. Recently, it flew from one greenhouse to the other, dreaming that it was a butterfly.

This illustrates the fine line between plant and animal, just the tiny width of a fiber of kozo.

Bloemen van sintels

Soms woedt er een brand in de savanne. Een zeer oude brand die nog stamt uit Gondwana en uit lang vervlogen tijden. De afgebroken steel-tjes van de grasboom krijgen de kleur van sintels en glanzen als houtskool.

Als de rook is opgetrokken, stijgen uit de blauwe kruin witte bloemen op die de lucht van de savanne vullen met hun geur...

Fleurs de braises

Parfois un feu traverse la brousse, un très vieux feu venu du Gondwana et du temps du rêve. Alors les stipes du black boy prennent des couleurs de braises et brillent comme du charbon.

Après les dernières fumées, surgissant des couronnes bleutées, les fleurs blanches se dressent emplissant de leur parfum l'air du bush.

Embers of Flowers

Sometimes a fire passes through the scrubland, an ancient Gondwanan fire from the time of dreams. Then the stems of the grass tree take on the colour of glowing embers.

After the smoke clears, rising from the bluish crowns, the white flowers emerge, filling the bush air with their scent.

DE TUIN VAN HET UNIVERSUM

“Wijze mensen die goed thuis zijn in de studie van de natuur zeggen dat het leven als een microkosmos is.”

Galenus

De Kunst van Dominique Rousseau: topografische herinneringen

Maak volhardend, geduldig en voorzichtig een afdruk van de wereld, alsof je de tijd en de voorgeprogrammeerde veroudering van het prachtige planten- en dierenleven wilt trotseren. In de kunstwerken voel je tegelijkertijd hun oorsprong en hun kwetsbaarheid aan. Ze zijn niet direct bruikbaar als een natuurhistorische verzameling of een verzameling van gegevens, maar ze zijn evengoed onmisbaar.

De nerven van de bladeren, slakken, vezels, pigmenten, schelpen en skeletten, het zijn allemaal stukjes geheugen van het universum, afgedrukt in het materiaal of naakt verschijnen in de woestijn van een veelvormig raster. Ze voeren de dialoog waar wij naar hunkeren, een geheime dialoog met een stille uitgestrekte, onbekende wereld.

Maar, net zoals de tekeningen op de muren van de prehistorische grotten die weinig overeenkomsten in vorm en betekenis hebben, komen ze ons bekend voor: een taal in wording die het verhaal van het universum vertelt. De kunst neemt de vorm aan van een archeobiologie van de toekomst, waar ontdekkingen, gebaren, materialen en schatten verloren gaan en teruggevonden worden. De kracht van het water, de lucht en de druk vormen boeiende perkamentrollen die de eeuwigheid nastreven. Het proces is monnikenwerk - zegt Kenneth White - de kunstenaar is als een monnik, zich bewust van de noodzaak en het belang van zijn werk en zijn ambitie is duizelingwekkend, maar diepe nederigheid is het vertrekpunt. Dit maakt deze kunst zo waardevol, zo gevoelig, en zonder twijfel uniek. *YO - beeldend kunstenaar*

LE JARDIN DE L'UNIVERS

« Des Anciens versés dans l'étude de la nature disent que le vivant est comme un microcosme. »

Galien

L'Art de Dominique Rousseau : Mémoires topographiques

Prendre, obstinément, patiemment, avec soin, l'Empreinte du Monde comme pour défier le temps et l'obsolescence programmée de ce merveilleux grouillement végétal et animal dont on perçoit l'originelle présence autant que la fragilité : l'œuvre est ici non pas utile comme une collecte ou un recueil de données mais indispensable.

Les nervures de feuilles, les scories, les fibres, les pigments, les coquilles et squelettes, ces bouts de mémoire d'univers qui s'impriment dans la matière ou semblent nus dans le désert d'une trame polymorphe orchestrent un dialogue ; un dialogue secret dont nous sommes avides avec un monde silencieux et dispersé, inconnu, utopique. Pourtant, comme des morphèmes sur les parois des grottes préhistoriques, voilà que ces petits arrangements avec la forme font sens et signe, nous semblent familiers : un langage s'invente qui résonne tel une écriture de l'univers. L'art prend ici la forme d'une archéobiologie du futur où explorations, gestes, matières, trésors perdus et retrouvés, action de l'eau, de l'air et de la presse fabriquent de drôles de parchemins à l'allure d'éternité.

L'entreprise est monastique (comme dit Kenneth White), consciente de son urgence et de son importance, de son ambition vertigineuse, mais elle ne peut alors que se fonder sur une profonde humilité. C'est ce qui la rend si précieuse, si sensible et sans aucun doute, unique.

YO - Plasticienne

GARDEN OF THE UNIVERSE

“Well-versed elders on the study of nature say the living is like a microcosm.”

Galen

The Art of Dominique Rousseau: Topographical memories

Carefully, patiently, obstinately, capturing the world's footprint, challenging time and the planned obsolescence of this wonderful bustle of animal and vegetal life for which we can sense both the primary presence and the fragility : the artwork here is not useful as is a collection or a data repository, but is nonetheless indispensable.

Leaf veins, slags, fibres, pigments, shells and skeletons, these little bits of the universe's memory imprinting the matter or appearing naked in the desert of a polymorphic grid, initiate a dialogue we crave for; a secret dialogue with a silent, scattered, unknown, utopian world. However, just like morphemes on the walls of prehistoric caves, these assemblages of forms constitute signs that make sense and appear familiar: a language in the making that echoes as a writing of the universe.

Art has shaped into an archeobiology of the future, where explorations, movements, matter, lost and found treasure, the actions of water, air and the printing press create wondrous parchments that reach for eternity.

In the words of Kenneth White, the effort is monastic. Aware of its significance, urgency and dizzying ambition, it can however only rely on a deep sense of humility. This is what makes it so precious, conscious and, no doubt, unique.

YO - Plasticienne

Deze expositie is ter nagedachtenis aan mijn vriend

Cette exposition est un hommage à mon ami

This expo is dedicated to the memory of my friend

FRANS KRAJCBERG

12.04.1921 - 15.11.2017

een groot Braziliaans kunstenaar, voorvechter voor het regenwoud

grand artiste Brésilien défenseur de la forêt

a great Brazilian artist and defender of the rainforest

